

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkýň **1/ M.**, bývajúcej v K., **2/ E.**, bývajúcej v K., zastúpených JUDr. E., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v P., proti žalovaným **1/ J.**, bývajúcemu v P., zastúpenému JUDr. J., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v P., **2/ M.**, naposledy bývajúcej v K. zastúpenej opatrovníčkou F., bývajúcou v P., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17 C 340/1999, o dovolaní žalobkýň proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. októbra 2009 sp. zn. 1 Co 90/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov (súd prvého stupňa) rozsudkom z 18. februára 2009 č. k. 17 C 340/1999 - 235 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyne domáhali určenia, že ich právny predchodca Š., narodený X. bol ku dňu smrti X. podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností vytvorených z pôvodnej mpč. X. a to doplnkom k znaleckému posudku č. X. znalcom Ing. E. ako parc. č. č. X. o výmere X. a parc. č. X. o výmere X., ktoré tvoria časť parciel KN č. X. a X., zapísaných v LV č. X. katastrálneho územia K. v podiele 76/112 podľa geometrického plánu č. X. z 23. februára 2007. Žalobkyniam 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť: žalovanému 1/ trovy konania 420,87 € a na účet súdu prvého stupňa trovy štátu 232,99 €; o náhrade trov konania vo vzťahu žalobkýň 1/ a 2/ a žalovanej 2/ vyslovil, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Krajský súd v Prešove (odvolací súd) na odvolanie žalobkyní rozsudkom z 12. októbra 2009 sp. zn. 1 Co 90/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalobkyniam uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému 1/ trovy odvolacieho konania vo výške 26,70 €. Rozhodol tak, keď sa plne stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že právna predchodkyňa žalovaného 1/ nadobudla vlastnícke právo k spornej časti parcely X., pôvodne vedenej v pozemno-knižnej vložke č. X. k.ú. K., t. č. zapísanej v LV X. ako parcela KNC X. o výmere X. a KNC X. o výmere X. na základe vydržania. Keďže žalovaná 2/ sa tak stala vlastníčkou sporných nehnuteľností (1. januára 1961), bola oprávnená ich v roku 1996 predať žalovanému 1/; žalobkyne nepreukázali, že ich právny predchodca bol ku dňu smrti vlastníkom sporných nehnuteľností; súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď žalobu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na úspech žalovaného v konaní.

Rozsudok odvolacieho súdu napadli žalobkyne dovolaním z dôvodu, že súd prvého stupňa aj odvolací súd vec nesprávne právne posúdili, v čom videli naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Namietali správnosť záveru súdov, že žalovaná v 2. rade predmetné nehnuteľnosti vydržala, a tvrdili, že jej k tomu chýbal právny titul a taktiež aj dobromyseľnosť. Dôvodili, že na základe neexistujúcej kúpnej zmluvy, resp. absolútne neplatnej kúpnej zmluvy nikto nemôže konštatovať, že je v držbe nehnuteľností dobromyseľný. Na druhej strane mali za to, že ako žalobkyne jednoznačne preukázali, že ich právna predchodkyňa A., rod. L. tieto nehnuteľnosti riadne odkúpila už v roku 1942; tejto kúpe zodpovedajú na základe znaleckých posudkov parcely, ktoré sú teraz vedené ako parcela KN X. o výmere X. a parcela X. o výmere X.. Žiadali preto napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a predchádzajúci mu rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaní sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníčky konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpené advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Dovoláním žalobkýň je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné; prípustnosť ich dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolanie žalobkýň by vzhľadom na uvedený záver (zistenie) bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

V podanom dovolaní sa nenamieta, že v konaní došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 O.s.p., existencia vady takejto povahy ani nevyšla najavo v dovolacom konaní. Prípustnosť tohto opravného prostriedku žalobkýň preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Pokiaľ žalobkyne vychádzali z názoru, že prípustnosť ich dovolania zakladá samo (nimi tvrdené) nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej podľa skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie, samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia, lebo súd pri právnom posudzovaní veci neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti. I keby teda tvrdenia dovolateľiek boli opodstatnené (dovolací súd ich ale z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľkami vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil alebo nepoužil správny právny predpis a či ho správne alebo nesprávne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil správne alebo nesprávne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo). Keďže dovolanie žalobkýň nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k skúmaniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

Iba pre úplnosť dovolací súd zároveň poznamenáva, že procesnú prípustnosť dovolania žalobkýň by nebola spôsobilá založiť ani (prípadná) tzv. iná procesná vada konania. Inou vadou konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. sa rozumie procesná vada, ktorá nie je uvedená v § 237 O.s.p., má však za následok nesprávne rozhodnutie; takáto vada je síce relevantným dovolacím dôvodom (ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), sama osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov odmietol dovolanie žalobkýň podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. V dovolacom konaní úspešným žalovaným nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože si ju neuplatnili - zjavne z dôvodu, že žiadne trovy im v dovolacom konaní nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta